

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 26 lutego 2021 r.

D/KA.NR.8361.119.2020
ZPO

Krzysztof Tułacz
Firma Handlowo-Uslugowa
„IR-TRANS”
Stara Kakawa 28
62-872 Godziesze Małe
reprezentowany przez:

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy: Krzysztofowi Tułaczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Uslugowa IR-TRANS Krzysztof Tułacz, Stara Kakawa 28, 62-872 Godziesze Małe (NIP: 9680387160) karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, (słownie: dziesięć tysięcy złotych), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.
Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Uzasadnienie

W dniu 30 października 2020 r., na podstawie upoważnienia do kontroli nr D/KA.NR.8361.119.2020, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził kontrolę u przedsiębiorcy Krzysztofa Tułacza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Uslugowa IR-TRANS, Stara Kakawa 28,

62-872 Godziesze Małe (NIP 9680387160). Kontrolę przeprowadzono w obecności Pana Krzysztofa Tułacza – przedsiębiorcy.

W trakcie kontroli ustalono, że w dniu 30 października 2020 r. w ofercie kontrolowanego, w składzie węgla w Starej Kakawie 28, 62-872 Godziesze Małe, znajdowały się następujące paliwa stałe oferowane luzem: Węgiel Ekogroszek 27, Ekogroszek 26, Ekogroszek 25, Orzech, Kostka i Ekomiał.

W dniu 30 października 2020 r. w oparciu o postanowienia rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1891), w obecności Pana Krzysztofa Tułacza oraz inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu upoważnieni przedstawiciele podmiotu akredytowanego (zgodnie z art. 18a ust. 2 ustawy), przy wykorzystaniu urządzeń technicznych należących do podmiotu, dokonali pobrania paliwa stałego do badań laboratoryjnych.

Do badań pobrano węgiel kamienny ekomiał z przymy o wielkości 25 ton w cenie 620 zł o wartości 15 500 zł. Oświadczenie o ilości i wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego, z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych złożone na tę okoliczność załączono do akt sprawy.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. W związku z powyższym inspektorzy wraz z próbką paliwa stałego pobrali również świadectwo jakości wystawione przez strony dla kontrolowanej partii paliwa stałego, potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wprowadzone do obrotu wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanym dalej „rozporządzeniem”.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w SGS Polska Sp. z o.o., ul. Jana Kazimierza 3, 01-248 Warszawa w Laboratorium SGS, ul. Cieszyńska 52a, 43-200 Pszczyna, wykazały, że próbka i próbka kontrolna, w zakresie zbadanych parametrów nie spełniają wymagań jakościowych, określonych w rozporządzeniu i w odniesieniu do wymagań jakościowych, zawartych w świadectwie jakości paliw stałych nr FF/0005/09/2020/O z dnia 07.09.2020 r., w zakresie dotyczącym parametru: zawartości podziarna - wymagania jakościowe (próbka i próbka kontrolna): 15,0% przy wyniku analizy 18,3%.

W związku z powyższym pismem z dnia 29 grudnia 2020 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzania kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b, w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy oraz poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz sporządzać z nich notatki i odpisy, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona skorzystała z przysługującego prawa i za pośrednictwem pełnomocnika, wniosła o:

- 1) unormowanie postępowania,
- 2) przeprowadzenie dowodu z:
 - a) raportu z badań nr 9545/VII/20 z dn. 08.07.2020 r.
 - b) świadectwa jakości paliw stałych SWJ/1/2019/FVS/144 z dn. 28-09.2020 r.

- c) przesłuchania strony,
- 3) na podstawie art. 84 Kpa, zwrócenie się do biegłego właściwej specjalizacji celem wydania opinii, która wskaże czy pobranie próbki w sposób opisany w uzasadnieniu pisma miały wpływ na wynik badań,
- 4) doręczanie korespondencji w sprawie na adres pełnomocnika strony.

W piśmie z dnia 13 stycznia 2021 r. pełnomocnik strony wskazał, iż stoi na stanowisku, że organ pobrał próbki w sposób sprzeczny z przepisami rozporządzenia Ministra Energii *w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych*. Dokonujący poboru próbek pobrał je bowiem z jednego miejsca, z górnej warstwy, czyli z miejsca, które narażone jest na działanie wielu czynników zewnętrznych, w tym warunków atmosferycznych. Pan Krzysztof Tułacz wystawił swój certyfikat na podstawie zleconych przez siebie badań oraz certyfikatu wystawionego przez podmiot, od którego nabył towar. Zdaniem pełnomocnika z zebranego materiału dowodowego wynika, że „towar, którego sprzedaż dokonał Krzysztof Tułacz z dużym prawdopodobieństwem spełnia wymogi jakościowe określone przepisami prawa z uwagi na powyższe i fakt nieznacznego przekroczenia normy przewidzianej przepisami prawa. Zarówno rzeczywisty stan faktyczny jak i prawidłowa wykładnia przepisów prawa materialnego powinna doprowadzić do umorzenia postępowania jako bezprzedmiotowego”.

W dniu 29 stycznia 2021 r. doręczono pełnomocnikowi strony pismo informujące o nowym terminie wydania decyzji, tj. do dnia 28 lutego 2021 r., wskazując, iż wydłużenie postępowania wynika z konieczności przeprowadzenia wnioskowanych dowodów.

W dniu 9 lutego 2021 r. przesłuchano Krzysztofa Tułacza w charakterze strony. Przedsiębiorca oświadczył, że badany węgiel zakupił od przedsiębiorców:

Przy zakupie otrzymał certyfikat jakości w formie świadectwa jakości paliw stałych nr SJ/37/07/2020 z dnia 9 lipca 2020 r.. Dokument ten dotyczył węgla kamiennego „miał”, czego przedsiębiorca nie zauważył. W dokumencie zakupu wskazano, że jest to „ekomiał”. Ekomiał będący przedmiotem kontroli nie był konfekcjonowany, tylko kupiony w celu dalszej odsprzedaży. Zakupioną dostawę złożył na pryzmie, z której pobrano próbkę. Przed zakupem i odbiorem dostawy od firmy KAMA zlecił zbadanie próbki węgla ekomiał do Laboratorium w Jastrzębiu Zdroju. Uzyskał raport z badań nr 9545/VII/20 z dnia 9 lipca 2020 r., który okazał podczas kontroli. Zlecenie badań nie obejmowało parametrów: wymiaru ziarna, podziarna i nadziarna oraz zdolności spiekania. Przedsiębiorca oświadczył, że posiada urządzenia do przesiewania ziarna i ustalania parametrów podziarna i nadziarna. Z każdej zakupionej dostawy pobiera wewnętrzną próbkę i przesiewa celem ustalenia parametrów wymiaru ziarna, podziarna i nadziarna do późniejszego wpisania w świadectwo jakości. Na podstawie swoich badań stwierdził, że podziarno wynosi ok. 13%. Przezornie zostało wpisane do 15%.

Strona oświadczyła, że ponieważ ekomiał leżał na pryzmie od lipca, to być może warunki atmosferyczne pogorszyły jego parametry i dlatego w badaniach laboratoryjnych wynik w zakresie podziarna wyniósł 18%. Jeśli chodzi o parametr zdolność spiekania to nie wie na jakiej podstawie został wpisany w świadectwo w wartości do 24%. Dokumenty wystawiają pracownicy. Oświadczył ponadto, że jego działanie nie było celowe i nie było skierowane na wprowadzenie kogoś w błąd. Świadectwo wystawione zostało zgodnie z posiadaną wiedzą i przeprowadzonymi badaniami laboratoryjnymi i organoleptycznymi.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odmówił uwzględnienia wniosku o powołanie zgodnie z art. 84 Kpa biegłego właściwej specjalizacji celem wydania opinii.

Analiza akt sprawy nie nasuwała wątpliwości, których usunięcie wymagałoby wiadomości specjalnych. Próbki do badań zostały pobrane zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. *w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych, z uwzględnieniem normy PN-G-04502:2014-11 Węgiel kamienny i brunatny. Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych. Metody podstawowe*, przez próbobiorców reprezentujących akredytowane laboratorium, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z postanowieniami art. 18a ustawy *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* zawarł umowę. Pobrania dokonano przy wykorzystaniu specjalistycznego sprzętu technicznego należącego do próbobiorców do poboru paliwa stałego. Próbobiorcy pobrali próbki w sposób określony dla pobierania próbek ze składów, zwalów przyzmy, z partii o wielkości 25 ton składowanej w postaci 1 przyzmy, pobrali 32 próbki pierwotne stanowiące próbkę ogólną o wadze 62,52 kg, podzieloną następnie na próbkę do badań o wadze 31,84 kg i próbkę kontrolną o wadze 30,68 kg, zgodnie z przepisami rozdziału 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej*. Próbki pobrano z różnych miejsc na przyzmy (zgodnie z ww. normą), w sposób zapewniający zachowanie ich cech charakterystycznych z chwili poboru. Stwierdzono, że bezpodstawne jest więc twierdzenie, że próbki pobrano z jednego miejsca, z górnej warstwy. Próbki pobrane zostały w obecności inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu oraz pana Krzysztofa Tułacza – strony, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. *w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych, w sposób i w ilościach określonych w normie PN-G-04502:2014-11*. Czynności te zostały następnie odzwierciedlone w protokole pobrania próbki nr D/KA.NR.8361.119.2020 i protokole kontroli nr D/KA.NR.8361.119.2020, a zatem okoliczności, na które powołuje się pełnomocnik strony w swoim wniosku, zostały już wyjaśnione innymi dowodami.

Zgodnie z treścią art. 76 § 1 Kpa, dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Przebieg kontroli został utrwalony w protokole kontroli o sygn. D/KA.NR.8361.119.2020. Strona nie kwestionowała sposobu prowadzenia kontroli i nie wniosła uwag do protokołu kontroli, ani bezpośrednio, ani też na piśmie w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie „organ administracji nie jest związany wnioskiem strony o powołanie biegłego dla ustalenia okoliczności, która w sposób niebudzący wątpliwości może być ustalona przez organ na podstawie dokumentów sprawy, a zwłaszcza - oświadczeń strony składanych w innym czasie.” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Warszawie z dnia 1 lutego 1982 r. I SA 2497/81).

Z zebranego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym, ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Przedsiębiorca wystawiając świadectwo jakości deklaruje, że paliwo to spełnia parametry w nim określone. Przedsiębiorca zadeklarował, że wartość parametru zawartość podziarna wynosi do 15,0%, czego nie potwierdziły przeprowadzone badania laboratoryjne (wynik badania próbki i próbki kontrolnej 18,3%). Wyniki badań paliwa stałego są niezgodne z deklaracją wynikającą ze świadectwa jakości i jednocześnie są niezgodne z parametrami określonymi w rozporządzeniu.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie znajduje uzasadnienia dla

przedstawionej argumentacji pełnomocnika strony i nie przychyliła się do wniosku o umorzenie postępowania.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Skoro przedsiębiorca naruszył obowiązki, wynikające z przepisów ustawy, oceniając wagę naruszenia prawa, należy uznać, że stwierdzone naruszenia mają istotny charakter, bowiem wprowadzają konsumentów w błąd, sugerując, iż węgiel ma lepsze parametry jakościowe niż faktycznie. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest więc istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe wskazuje, że spełnia ono wymagania jakościowe rozporządzenia. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym. Ustawodawca określił parametr zawartości podziarna na max. 15%. Przedsiębiorca również zadeklarował zawartość podziarna do 15%, przy czym wyniki badań laboratoryjnych wskazały wartość 18,3%.

Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi i jest bez wątpienia profesjonalistą w swojej dziedzinie, winna wykazać się wiedzą dotyczącą przepisów prawnych w zakresie obrotu paliwami stałymi i oferowanego produktu przygotowując powyższy dokument zgodnie z przepisami i dochowując należytej staranności.

Za wysoką wagą naruszenia prawa przemawia również fakt, że wyniki badań paliwa stałego są nie tylko niezgodne deklaracją wynikającą ze świadectwa jakości, a jednocześnie są także niezgodne z parametrami określonymi w rozporządzeniu. Przedsiębiorca nie powinien był więc w ogóle wprowadzać do obrotu paliwa stałego niespełniającego wymagań określonych w rozporządzeniu (art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy).

Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż strona nie przedstawiła dowodów, że zaprzestała naruszania prawa.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo

zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez stronę w dniu 30 października 2020 r. wynosiła a więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Organ wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

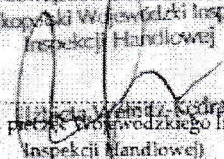
Ustalając wysokość kary Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oparł się również na informacji dotyczącej obrotu z działalności gospodarczej przedsiębiorcy w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2019), którą pełnomocnik strony dołączył do pisma z dnia 13 stycznia 2021 r.

W związku z powyższym, organ zdecydował jak w sentencji i wymierzył karę w wysokości 10 000 zł, tj. najniższą możliwą w tym przypadku.

Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. pocz. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 1427), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

(podpis i pieczęć Wojewódzkiego Inspektora
Inspekcji Handlowej)

Obrzmienia:

- 1.
2. a/a
3. BA